

[Socialministeren]

måde f.eks. mindske samspilsproblemerne, vil blive væsentlig dårligere, hvis reglerne gøres bindende.

For så vidt angår sikringsstyrelsens vejledende retningslinjer for medicinhjælpen kan jeg sige, at der til de lægemidler, hvortil det offentlige efter sygesikringsloven yder tilskud, kan ydes supplerende hjælp på op til 100 pct. af patientens egen udgift. For så vidt angår lægeordineret medicin, der ikke er tilskudsberettiget, bør hjælpen efter sikringsstyrelsens retningslinjer ikke overstige 75 pct. af patientens egen udgift. På denne baggrund finder jeg som ved et tidligere forslag nok, at den ordning, vi har på dette område, er temmelig rimelig.

Endelig foreslår socialdemokratiet, at pensionistkortene til de offentlige transportmidler skal ændre karakter fra det, de er i dag, nemlig en trafikøkonomisk foranstaltning, til en social foranstaltning. Ifølge forslaget skal pensionistkortene give adgang til kørsel uden tidsbegrænsning – mod, at staten yder kompensation til trafikelskaberne for merudgifterne.

Jeg kan ikke støtte dette forslag. For det første viser det sig jo, at ordningerne administreres forskelligt i de forskellige amter. Der er nok de største restriktioner på ordningen i Københavnsområdet, hvor vel også myndighedsproblemerne er de største, men jeg synes i det hele taget, man skal passe lidt på, at man ikke gør nogle enkelte frynsegoder til udsøgte mål for forbedringer, men prøver, hvis der er råd til det – og det kan vi så se forskelligt på om der er – at forbedre pensionisternes vilkår i kraft af ydelserne efter den sociale pensionslov.

Som det fremgår, kan regeringen støtte sigtet i nogle af forslagene. Nogle indgår allerede i regeringens løbende overvejelser på området, og dem vil vi naturligvis vende tilbage til en drøftelse, også med socialdemokratiet, om. Andre forslag er vi til gengæld ikke tilhængere af.

Generelt må vi afvise beslutningsforslaget, som det foreligger, da forslaget som sagt forudsættes finansieret af midlerne fra den sociale pensionsfond, som vi desværre allerede har brugt én gang.

Taanquist (S):

Med det forslag, som socialdemokratiet her har fremsat, tager vi hul på nogle af de væsentligste problemer, som plager pensionisterne i dag. Det har ikke været meningen at lave en pensionsreform, men vi har inden for de ressourcer, der er til rådighed, forsøgt at råde bod på de største problemer, de nuværende pensionister har, og vi har da også fået pensionistorganisationernes ord for, at vi har fundet de mest problematiske områder.

Forslagene om at gøre visiteret hjemmehjælp gratis og om forhøjelse af de fradragsfri beløb ved indtægtsregulering af pensions-tillæg vil være en kraftig lettelse af det, der simpelt hen er det alvorligste administrative problem i forbindelse med pensionerne, nemlig sammenstødsproblemerne. Pensionister oplever ofte, at en indtægtsfremgang bliver slugt dels af skat, dels af andre træk, og betalingen for hjemmehjælp er ofte det element, der bringer det totale træk op i nærheden af 100 pct. eller derover.

Forslaget om kommunernes mulighed for at tildele bistands- eller plejetillæg til pensionister over 67 år vil, bortset fra at det giver mulighed for en langt bedre pasning af ældre mennesker, i høj grad virke plejehjemsforebyggende. Det er derfor tvivlsomt, om et sådant forslag i det hele taget vil medføre udgifter for det offentlige.

Endelig letter forslaget nogle af de situationer, der føles ydmygende for pensionister. Det gælder forholdet vedrørende tidsbegrænsninger ved den kollektive trafik, hvor pensionister, der er kommet lidt tidligere hjemmefra, føler det ydmygende at måtte vente til kl. 9.00, inden de kan bruge deres pensionistkort, og i nogle tilfælde blive nægtet adgang til busserne. Det føles ligeledes ydmygende for pensionisterne i forbindelse med ansøgning om personlige tillæg til medicin og briller, at de skal redegøre i detaljer for deres forhold, især hvis det alligevel ender med et afslag.

Der skal opstilles retningslinjer, som er så klare, at pensionisterne på forhånd ved, om de har ret til personlige tillæg til medicin og briller.

I øvrigt skal grænserne lempes. Det er meningsløst, at pensionister, der ligger over grænsen for at få støtte, skal have slået deres økonomi i stykker, fordi de har behov for dyr medicin eller for den sags skyld dyre, men nødvendige briller.